

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 35. Ordo in Ministerio Ecclesiastico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

sibi ipsi testimonium non reddat, sed ab alio accipiat. Qui puritatem carnis servat, ideo non inflatur, sciens, quod donum continentiae a se non habeat. Reflectamus, fratres mei! quomodo formati fuerimus, & quomodo in hunc mundum ingressi sumus, quasi ex tumulo, & tenebris exeuntes. Qui creavit nos, induxit in mundum, ubi prius beneficia sua nobis præparaverat. Cum igitur tanta bona ab eo acceperimus, ad agendas gratias obligamur. Ipsi sit Gloria per Sæcula Sæculorum. Amen.

§. XXXV.

Ministerii Ecclesiastici ordo.

Cum hæc omnia clare cognoscamus, & n. 40. p. 110.
scientiæ divinæ altitudinem perspiciamus, ordinate, quæ singulis nostrum Deus imposuit, faciamus. Fuit autem, ut suis temporibus oblationes, & officia exhibeamus, non negligenter, & nullo ordine, sed diebus, & horis constitutis; & ipsimet suprema sua voluntate ordinare placuit, quando, & a quibus hæc officia adimpleantur, ut sancte peracta sibi essent accepta. Illi igitur, qui suas oblationes constitutis temporibus ferunt, felices Deo placent, & non peccant cum legem Domini observent. Sunt peculiare functiones S. Pontifici, habent Sacrificatores locum sibi destinatum, est Levitis officium sibi proprium;

Sæculum I.
A. C. 69.

*prium; homo Laicus præceptis sibi expedientibus adstringitur. Unusquisque ergo vestrum, fratres mei! in suo statu agat Deo gratias; puritatem conscientiae servet, & modestiam; nec servitii, quod ipsi incumbit, limites excedat. Non in omni loco, fratres mei! sacrificium perpetuum offertur, nec sacrificium ex voto, nec pro peccatis, sed Jerosolymis tantum; neque ibi ubicunque, sed in Templo coram altari, postquam victima S. Pontificis, aliorumque ministrorum, quos designavimus, examini subjecta fuit. Qui præceptum Dei prævaricantur, morte puniuntur. Ex modo quo hæc S. Clemens tractat, credi posset, Templum Jerosolymitanum adhuc subsistisse, quando hæc epistola scripta est, quod tamen necessario non consequitur, cum totus discursus sit solummodo comparativus, & in comparatione sæpius contingat, res præteritas, quasi præsentis inducere. His addit: *Intelligitis jam, fratres mei! quo majori scientia præditi sumus, eo graviore reddendæ rationis periculo nos esse expositos.**

Ulterius sic habet: *Apostoli prædicarunt Evangelium a Domino nostro Jesu Christo missi; & Jesus Christus a Deo missus. Deus misit Jesum Christum, & Jesus Christus Apostolos. Utrumque ordinate ex voluntate Dei factum. Apostoli, acceptis mandatis, ex Resurrectione Jesu Christi*

Sæculum I.
A. C. 69.

Christi solidati, per verbum Dei, & certitudinem Spiritus Sancti in fide firmati, in mundum divisi sunt, annuntiantes, proximum esse Regnum Dei. Ita in Regionibus, & urbibus prædicantes, quos inter se optimos invenerunt, & Spiritu S. probatos, in Episcopos, & Diaconos illorum constituerunt, qui credituri erant. Nec ista dispositio, fuit innovatio, nam a longo tempore Scriptura de Episcopis, & Diaconis mentionem fecerat, cum dicat *Isai. 60. 17. s. 70.* Episcopos eis constituam in Justitia, & Diaconos in fide. Subinde transit ad exemplum Moysis, & Virgam Aaronis, quæ effloruit. Et pergit: *n. 44. p. 112.* Apostoli nostri a Domino nostro Jesu Christo illuminati certissime præviderunt, propter nomen Episcopatus contentiones fore, ideo constituerunt eos, quos diximus, & mandarunt, ut post eorum decessum alii viri probati in Ministerio succederent. Itaque, qui ab ipsis Apostolis constituti fuerunt, aut ab aliis viris excellentibus cum totius Ecclesie consensu, & deinde irreprehensibiles Jesu Christi gregem in humilitate, & pace, non ut mercenarii paverunt, & quibus omnes multo tempore bonum testimonium reddiderunt, hos a Ministerio repelli, æquum non esse existimamus; nam gravissimo peccato imputabitur nobis, si eos ab Episcopatu ejecerimus, qui digne sacra dona offerunt. Felices Sacerdotes! qui cursum

sum

Sæculum I. sum suum sancte, & cum fructu consum-
 A. C. 69. marunt, non enim gradu, quem tenuerunt,
 dejecti timent! Videmus a vobis aliquos
 optimæ vitæ, & officio non tantum sine
 culpa, sed etiam cum magna laude functos,
 fuisse repulsos; fratres mei! contentiosi
 estis, & in rebus ad salutem inutilibus
 æmulamini. Scripturas perlegite; nul-
 libi inuenietis, justos persecutionem passos
 a Sanctis, sed ab impiis.

n. 46. p. 13.

Quare contentiones sunt inter nos, ri-
 xæ, & divisiones? nunquid non habemus
 eundem Deum, eundem Christum, eundem
 super nos diffusum Spiritum? eandem in
 Jesu Christo vocationem? quare ejus
 membra dilaceramus? quare proprio no-
 stro corpori bellum inferimus? an eo usque
 insanimus, ut memoria exciderit, quod al-
 ter alterius membra simus? tunc subdit:
 propter vestram divisionem multi fuerunt
 perversi, multi animum desponderunt,
 multi dubitare cæperunt, universim vero
 omnes afflicti sumus; & vestra divisio per-
 severat? inspicite epistolam Beati Pauli
 Apostoli; quid illud est, quod in principio
 sui Evangelii, id est, Prædicationis, mo-
 net? profecto Spiritus S. ea dictabat, quæ
 scripsit vobis de se, de Cepha, & Apollo,
 quia jam tunc quidem sensu divisi eratis,
 sed hodie estis multo nocentiores; tunc af-
 fectus vester enim vero erat culpabilis,
 attamen in Apostolos, & in virum ab Apo-
 stolis

Epistola S.
 Clementis P.

Sæculum I.
A. C. 69.

stolis probatum ferebatur; hodie autem, perpendite, quæso! quinam illi sint, qui vestram fraternam charitatem, prius tanta veneratione dignam, famamque apud omnes optimam læserint? erubescendum, charissimi! valde, inquam, erubescendum est, & moribus Christianorum indignum, si quis narrari audiat, Ecclesiam Corinthiorum inter cæteras antiquam, & alias in fide firmatam, propter unam, vel duas personas in Sacerdotes insurrexisse; & quidem rumor iste non solum ad nos, sed etiam ad illos, qui fide a nobis alieni sunt, pervenit; ita ut Nomen Domini ob vestram imprudentiam blasphemetur, & vestra omnium salus periclitetur. Auferamus promptissime hoc scandalum! ad pedes Domini accidamus! & cum lachrymis supplicemus, ut ignoscat nobis, & fraternæ charitatis gloriam reducat. Subinde ait: Si quis Fidelis sit, & explicandæ scientiæ aptissimus, si quis sapiens ad discernendam veritatem, sintque opera ejus irreprehensibilia, eo magis humilietur, quo major videtur in oculis hominum, & omnium utilitatem quærat, non vero propriam. Tum S. Clemens in laudes charitatis, & pœnitentiæ utilitatem oratione excurrit, cumque sæpius S. Scripturam citet, inquit: Scitis, n. 53. p. 116. fratres mei! scitis sacras Scripturas, & Doctrinæ divinæ studuistis.

Tun

Sæculum I.
A. C. 69.

Tum dilaudata Moysis charitate, deleri de libro vitæ postulantis, nisi veniam populo exoraret, inquit: *Si quis ergo inter vos est excelsi animi, teneri in proximum affectus, & magna charitate, dicat; si propter me hæc seditio, rixa, divisio exorta est, discedo, quocunque vultis, vado, & quod Ecclesiæ visum fuerit, facio; tantum Jesu Christi oviculæ sint in pace cum Presbyteris sibi præpositis. Qui hoc fecerit, magnam sibi in Domino gloriam acquirat, & in omni loco recipietur. Terra enim Domini est, & omnia, quæ in ea sunt.*

Psal. 23.

Exempla deinde ipsorum Paganorum adducit, qui propter bonum publicum se ipsos exilio damnarunt, aut morti dederunt, junctis quorundam Sanctorum exemplis. Utilitatem correctionis exponit, & subjungit: *Vos vero, qui seditioni causam dedistis, Presbyteris vos submitte, correctionem recipite in penitentia, flectite corda vestra, discite subdi, vanamque, & insolentem linguæ audaciam deponite. Præstat enim vos esse parvos in Grege Christi cum bona fama, quam illo excludi, dum vos proprio judicio super alios extollitis. Tandem in hunc modum finit:*

n. 58.

Deus, qui videt omnia, Dominus Spiritus, & Dominus carnis, qui Dominum nostrum Jesum Christum elegit, & nos per

per ipsum, ut electus ejus populus essemus, omni animæ, quæ Sanctum, & Magnificum Nomen ejus invocat, det fidem, timorem, pacem, patientiam, fortitudinem, continentiam, castitatem, temperantiam, ut Nomini sancto ejus placeat per Jesum Christum summum nostrum Pontificem, & Caput. Per quem ipsi sit gloria, & majestas, potentia, & honor nunc, & per omnia sæcula sæculorum. Amen. Celeriter, & cum gaudio Claudium, Ephebum, & Valerium, Vitonum, & Fortunatum, quos ad vos misimus, remittite, ut nobis nuntium optatissimum de vestra pace, & concordia ferant, quam ardentè desideramus. Talis est S. Clementis epistola ad Ecclesiam Corinthiorum Nomine Ecclesiæ Romanæ scripta. Hæc in Ecclesia Corinthi septuaginta annis, postquam scripta fuerat, adhuc publice legebatur.

Sæculum I.
A. C. 69.

Dionys. Corinth. ap. Eus.
4. hist. c. 23.

§. XXXVI.

Divisiones Jerosolymæ. Titi
obsidio.

Judæi nec bello civili Romanorum, nec Vespasiani absentia in bonum suum usi sunt, crescentibus in dies divisionibus. Simon Bar-Giora, id est, Gioræ filius, juvenis audacia, & vigore præstans, audita Pontificis Anani morte, Massada erumpens, quo se cum Sicariis receperat,

Jos. V. Bell. c. 7.

Hist. Eccles. Tom. I.

T

Judææ